

[Hanne Severinsen]

de senere år, hvad der bl.a. er en følge af den glædelige udvikling, der er sket i Østeuropa. Det gør også, at der nu i de kommende år virkelig bør komme gang i samarbejdet om at få forbedret miljøet i Østersøen.

I den forbindelse er det selvfølgelig spændende, hvordan det kan lykkes den danske regering at få de baltiske lande mere direkte inddraget. Der er ingen tvivl om, at de vældig gerne vil det, men der er samtidig det problem, at Sovjetunionen kan nedlægge veto. Jeg håber, at det kan lykkes miljøministeren at finde en eller anden måde at få inddraget de baltiske lande på, og vi håber selvfølgelig alle sammen, at de på et tidspunkt kan inddrages fuldt ud.

Det er også blevet nævnt, at det er en god idé at have et samspil med parlamentariske forsamlinger, og det tror jeg også kan være rigtigt. Vi skal passe på, at det ikke bliver et bureaukratisk foretagende, men det, at man mødes og måske hver især presser sine respektive regeringer og måske også får udvekslet ideer og erfaringer om, hvordan arbejdet foregår i de forskellige parlamenter, kan givetvis være et godt supplement til minister møderne. Hvordan man så skal gøre det, tager vi ikke stilling til i forslaget om motiveret dagsorden, idet vi siger, der skal være regelmæssige minister møder og regelmæssige parlamentarisk møder.

Vi ser i Venstre gerne, at der kommer gang i dette samarbejde, og vi håber, at miljøministeren får held til at komme videre på den måde, som han har lagt op til i sin redegørelse.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg har været nødt til at sætte mig lidt ind i Østersøforholdene, nu da jeg skulle være ordfører her i dag. Jeg må da sige, at det er et meget omfattende materiale, man skal læse, men det har da også været meget interessant. Hvis antallet og længden af miljøkonferencer kunne forbedre miljøet i Østersøen, ville miljøforureningen allerede på nuværende tidspunkt være fjernet. Der har været et utal af miljøkonferencer rundt om i verden, i Norden, i EF-regi, i nordisk regi. Man har talt meget, men resultaterne er meget små.

I EF-regi har den øgede politiske interesse for miljøspørgsmål fået miljøministrene til at holde to rådmøder om året mod førhen kun et. Da det har taget ministerrådssekretariatet en lille måned at forberede hvert møde, har en for-

dobling af møderne betydet, at der bliver knap en måned mindre til at behandle konkrete forslag, som kommer fra EF-Kommissionen. Den øgede miljøinteresse i EF har ført til færre vedtagne direktiver, fordi systemet reelt spænder ben for sig selv. Der bliver flaskehalsproblemer inden for de miljøpolitiske områder. Det har jeg læst i Danske Kommuner nr. 5, 31. januar 1991, side 11, så det må jo nok passe.

Inden for det europæiske samarbejde mod grænseoverskridende forurening er det ikke småting, der er blevet vedtaget eller er blevet talt om. Miljø samarbejdet i EF, nordisk miljø samarbejde, miljø samarbejdet i OECD, opfølgning af konferencer om Sikkerhed og Samarbejde i Europa kaldet CSCE, samarbejdet om miljøbeskyttelse inden for ECE, Europarådet, Pariskonventionen, Oslokonventionen, Londonkonventionen, Marpolkonventionen, Helsingforskonventionen, Nordsøkonferencen, Genèvekonferencen, Den Nordiske Miljøbeskyttelseskonference, Østersøkonventionen, Flensborg Fjord-konventionen osv. og ikke at forglemme gensidigt miljø samarbejde i Østersølandene.

Det var de konventioner, der allerede har behandlet spørgsmålene, jeg lige kunne finde i de lektier, jeg har læst.

Den eksisterende Østersøkonvention blev etableret i begyndelsen af 1970'erne, hvor SF's moderparti derovre endnu var ved magten i DDR og i Polen.

Miljø samarbejdet mellem Danmark og Sovjet blev oprettet i 1975, og i forbindelse med dette samarbejde stillede man nogle hovedpunkter op vedrørende forurening af Østersøen, som var punkt 1. Der var også spørgsmålet om forholdene i floder og mindre vandløb, spildevandsbehandling og behandling af fast affald og til sidst studier af fugle.

Desværre skete der det, at der fra sovjetisk side i stigende grad kun blev fokuseret på naturspørgsmål såsom fuglestudier, samarbejdet mellem de to landes zoologiske haver og lignende, medens de mere tekniske betoned områder såsom spildevandsbehandling, affaldsbortskaffelse, hvori f.eks. danske firmaer kunne have en vis interesse, blev nedtonet, ganske enkelt fordi Sovjetunionen har haft så store militærdgifter, at de ikke har haft råd til at tænke på deres miljøproblemer.